

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 18 oktober 2010 in zaak nr. 09/34477 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 11 september 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 oktober 2010 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In zijn enige grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu uit de taalanalyse van 27 februari 2009 blijkt dat de vreemdeling eenduidig herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalië, zijn herkomst niet in geschil is en hij derhalve had dienen te beoordelen of zich daar de uitzonderlijke situatie bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) voordoet. Hij betoogt hiertoe, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 6 oktober 2009 in zaak nr. 200904612/1/V2 (www.raadvanstate.nl), dat de rechtbank aldus heeft miskend dat, nu hij de vreemdeling in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen en voorts de kwaliteit van de vingertoppen van de vreemdeling zodanig slecht is dat geen goed dactyloscopisch signalement kan worden opgemaakt, laatstgenoemde hem elke mogelijkheid heeft ontnomen om zijn asielaanvraag te beoordelen met objectieve gegevens, zodat hij de asielaanvraag reeds om die reden heeft kunnen afwijzen.

2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in voormelde uitspraak van 6 oktober 2009, ontnemt een vreemdeling door toerekenbaar geen documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 over te leggen en voorts zijn vingertoppen zodanig te manipuleren dat geen goed dactyloscopisch signalement kan worden opgemaakt, de minister elke mogelijkheid om de asielaanvraag te beoordelen met behulp van objectieve gegevens, zoals voormelde documenten en een dactyloscopisch signalement. Onder die omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet op het standpunt mag stellen dat het onmogelijk is om onderzoek te doen naar de identiteit en de nationaliteit van de

desbetreffende vreemdeling en de geloofwaardigheid van diens asielrelaas en dat hij de asielaanvraag derhalve reeds om die reden krachtens artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, mede gelezen in verband met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van die bepaling, kan afwijzen.

2.2. In hoger beroep is niet bestreden dat niet kan worden gezegd dat de minister niet in redelijkheid het ontbreken van documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen en dat de vreemdeling door manipulatie van zijn vingertoppen het onderzoek heeft gefrustreerd. Hoewel de vreemdeling de minister daarmee ernstig in zijn onderzoeksmogelijkheden heeft belemmerd, heeft de minister, ondanks dat hij daartoe rehtens niet gehouden was, ervoor gekozen de vreemdeling een taalanalyse aan te bieden. Hierdoor is hij de vreemdeling tegemoet gekomen in de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende bewijslast en heeft de vreemdeling, nu de taalanalyse hem eenduidig tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië herleidt, zijn gestelde herkomst aannemelijk gemaakt (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 19 maart 2012 in zaak nr. 201100080/1/V2, www.raadvanstate.nl). De rechtbank is dan ook terecht tot het oordeel gekomen dat de minister ten onrechte heeft nagelaten te beoordelen of in het gebied van herkomst van de vreemdeling sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000.

De grief faalt.

3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd. De Afdeling ziet evenwel aanleiding te onderzoeken of met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand kunnen worden gelaten.

3.1. De minister heeft in hoger beroep – samengevat weergegeven – betoogd dat de vreemdeling aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 geen aanspraak op verlening van een verblijfsvergunning kan ontlenen, nu uit een taalanalyse naar zijn aard immers niet kan blijken wanneer en hoelang de vreemdeling in Zuid-Somalië heeft verbleven. Uit de ten aanzien van de vreemdeling opgemaakte taalanalyse blijkt bovendien evenmin uit welk specifiek deelgebied van Zuid-Somalië hij afkomstig is, terwijl dit, gelet op de jurisprudentie van de Afdeling, onder meer de uitspraak van de Afdeling van 9 september 2010 in zaak nr. 201005094/1/V2 (www.raadvanstate.nl), bepalend is voor de beoordeling of zich in het deelgebied waaruit de vreemdeling stelt afkomstig te zijn de uitzonderlijke situatie bedoeld in voormeld artikel voordoet. Nu niet van algemene bekendheid is dat zich in alle delen van Zuid-Somalië de uitzonderlijke situatie bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 voordoet, heeft de minister zich reeds hierom terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning op die grond.

De Afdeling ziet daarom aanleiding met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven

4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 11 september 2009, kenmerk 0811-11-1136, geheel in stand blijven;
- III. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Bosma, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

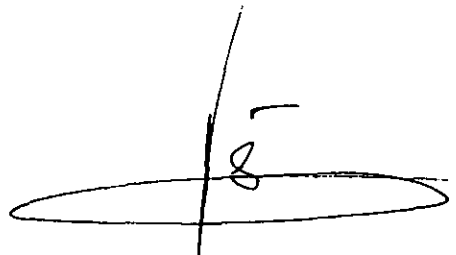
w.g. Bosma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2012

284-698.

Verzonden: 18 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser